

de håndtering, regeringen indtil nu har præsteret. Tværtimod har den interne uenighed i regeringspartierne, som vi har set illustreret i dag, betydning, at vi nu skal haste den her vidtrækkende lovpakke igennem Folketinget.

Når det er sagt om processen, så lad mig også sige, at jeg anerkender, at den meget omdiskuterede lovningsdel er taget ud af forslaget. Det skete ganske rigtigt kun et halvt døgn før, forslaget skulle fremsættes, men det er godt, og det er fornuftigt, at regeringen her har lyttet til kritikken. Og nu, hvor den del er udsendt, er det et klart mere afbalanceret forslag, regeringen fremlægger.

Vi Socialdemokrater går selvfølgelig konstruktivt ind i det videre arbejde, men når nu regeringen har haft så mange interne problemer og derefter forsøger at haste de her forslag igennem, så må det være vores pligt at undersøge hvert enkelt forslag. Og når det angår de forslag, som videnskabsministeren her fremlægger, er det vigtige spørgsmål selvfølgelig ud over de overordnede retssikkerhedsmæssige: Er det overhovedet teknisk muligt? Hvilke huller er der? Hvad vil det koste? Og hvad vil det betyde for Danmark som it-nation?

For os er det afgørende, at regeringen igen er kommet til fornuft og nu alligevel ikke vil afskaffe dommerkendelserne. Det er en helt grundlæggende forudsætning for det videre arbejde, at vi igen nu er enige om, at der kun kan ske indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvis en dommer har godkendt det.

Det faktum, at denne meddelelseshemmelighed i dag dækker over et bredt spektrum af moderne kommunikationsformer som sms, e-mail, skygning via mobiltelefonmasteoplysninger, IP-telefoni, mobiltelefoner med mange forskellige SIM-kort osv. gør naturligvis, at efterforskningsmulighederne skal følge med udviklingen.

Derfor ser vi også frem til det arbejde, som vi nu har fået ministeren til at gå med i, nemlig en åben debat med telebranchen om de tekniske barrierer, der er i det her forslag. Lad os sammen få ryddet dem af vejen, lad os få lokaliseret hullerne, og lad os nå et resultat, der kan samle bred opbakning i Folketinget og naturligvis blandt forligspartierne om denne vigtige lovpakke mod terror.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Da Dansk Folkepartis it-ordfører, hr. Jørn Dohrmann, har meldt forfald, skal jeg med det korreste tænkelige varsel gøre rede for Dansk Folkepartis stilling til lovforslaget. Jeg har undervejs overvejet, om jeg skulle antyde, at jeg ville være en rundhåndet mand i Snapstinget, hvis der bliver sparet på de korte bemærkninger.

Jeg vil sige, at vi ikke ser, at dette her betegner nogen ændring i retstilstanden. Det betyder, at terrorbekæmpelsen bliver mere effektiv. Det er først og fremmest et spørgsmål om at rydde nogle hindringer af vejen af ren tidsmæssig karakter, og det er udbyderne, der i virkeligheden skal påtage sig denne store forpligtelse. Det har vi egentlig ikke nogen problemer med. Vi kan egentlig godt sådan undre os lidt over, at netop Enhedslisten har betænkeligheder ved, at det private erhvervsliv skal påtage sig et samfundsansvar. Det har vi ikke nogen problemer med, det synes vi er helt fint.

Efter at det virkelig kontroversielle om lovgivning nu er lagt i mælpose, så kan vi fuldt og helt støtte lovforslaget. Jeg vil godt lige føje til, at jeg synes i den principielle retssikkerhedsmæssige debat, der er omkring de her ting, at jeg har lyst til at sige, at ordene sidder meget løst.

Ord som overvågningssamfund, ord som politistat, tænk engang at man forud kan se en politistat i et lovforslag, som man så selv er ordfører på, og hvor man vinker med flaget som en stationsforstander, der sender Folketingets eksprestog lige lukt ind i politistaten.

Kl. 20.40

Ordene sidder meget løst. Vi synes, at når det drejer sig om terrorbekæmpelse, hvilket vil sige, at det altså drejer sig om udsigten til, at Christiansborg eller Højesteret, eller hvad det nu kan være, bliver sprængt i luften, skal man, som det rigtigt er sagt, tænke sig godt om.

Jeg synes, man skal tænke sig om fra sag til sag, sådan at man i hver enkelt sag spørger sig selv og hinanden: Hvad taber vi her, og hvad vinder vi her? Det skulle man i og for sig ikke kunne blive uenige om. Og vi kan ikke se, at man retssikkerhedsmæssigt taber noget ved dette her.

Det var egentlig, hvad jeg ville sige.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, da hr. Jesper Langballe normalt ikke er teleordfører, skal jeg nok lade være med at gå ned i det tekniske, men blot spørge, som jeg også